

CHABAŘOVICE s místní částí Roudníky

Průvodce městem,

které si zavdalo s uhlím. To mu přineslo rozmach, za kterým se však blížila téměř neodvratná likvidace.

Přesto Chabařovice žijí dál a jistě stojí za návštěvu.

Publikace byla věnována jako dar městu pro jeho propagaci
Výtěžek z prodeje bude převeden ve prospěch rozvoje kultury města.

Autor: Ing. Stanislav Sochocký
Grafická úprava: Mgr. Josef Kusebauch

K úhradě nákladů pro vydání publikace dále přispěli:
- Klub podnikatelů Chabařovice
- firma Ing. Sochocký - Sochocká

Chabařovicko

Na Ústecku zřejmě nenajdete místa s tak radikální změnou orientace vývoje města a přeměnou okolí, jako je tomu na Chabařovicku.

Věnujme proto pozornost místům, která patří k historii města, dále pak místům, kde probíhá radikální přeměna okolí prostřednictvím gigantických staveb, jakými jsou například rekultivace skládky chemických odpadů Spolku pro chemickou a hutní výrobu Ústí n. L. a rekultivace zbytkové jámy bývalého Lomu Chabařovice.

CHABAŘOVICE

Dochované písemné prameny zachycují existenci „Kargnicz“ v roce 1352, kdy se v seznamu farních kostelů pražské arcidiecéze objevuje ves uvedeného názvu. Stálé osídlení katastru Chabařovic však trvá již přes 7000 let.

Chabařovicím vydal městský znak král Ferdinand I., privilegiem z 11. ledna 1542, avšak po sedmi letech byl znak pozměněn jiným privilegiem z 21. října 1549 a v této formě byl pak potvrzen císařem Maxmiliánem II., dne 12. května 1571. Původní obživou obyvatel bylo zemědělství.

Existence hnědého uhlí a jeho využití bylo pro další vývoj přímo osudné. Tato surovina odstartovala radikální zprůmyslnění nejen Chabařovic ale celého Ústecka. Rozvoj těžby postupně začal vytěšňovat vše ostatní ale především zemědělskou výrobu. Souvislá éra dolování trvala plných 257 let a byla ukončena poslední vytěženou tunou uhlí na Lomu Chabařovice v roce 1997.

ROUDNÍKY

Podobně, jako v případě Chabařovic, je první zmínka o existenci Roudníků uvedena v roce 1352 ve farních knihách. Původně Roudník byl později změněn na Rudnik (Rudnig). Název obce je pravděpodobně odvozen od přídavného jména roudný, což se vztahovalo k místnímu potoku, který býval zabarven příměsí rud.

Majitelé Roudníků se často měnili. Pro vývoj obce byla rozhodující existence uhelné sloje na které se Roudníky rozprostírají celou svojí rozlohou. V původně zemědělské osadě začalo mít hornictví od 18. století dominantní postavení. Od roku 1666 do roku 1917 přináležely Roudníky trmickým Nosticům, kteří vybuodovali na katastru obce moderní hlubinné doly, z nichž objekt dolu Marie Antonie je stále zachován a z části slouží k obývání.

Největší nárůst obyvatel spadá do období let 1843 až 1900, kdy byl zaevidován vzestup o 566 obyvatel. Přílivem nových osadníků se Roudníky začaly zároveň počesťovat.

V rámci integrace obcí se staly Roudníky od roku 1980 součástí Chabařovic a v roce 1986 byly dokonce připojeny k Ústí n. L. V současné době jsou místní částí města Chabařovice.

Propad stavu obyvatel v současné době lze považovat za časově omezený. Místo s budovaným jezerem a rekreační zónou se brzy stane atraktivní a vyhledávanou oblastí pro výstavbu rodinných domků.

JANSKÝ VRCH

Na Janském vrchu se nachází objekt bývalého dolu Petri, kostelík sv. Jana Křtitele a památník Bitvy Na běhání.

Janský vrch ohraničoval původní zástavbu města Chabařovice, která byla zlikvidována v důsledku plánovaného postupu Lomu Chabařovice. Tím došlo k úbytku 1500 obyvatel města.

Od roku 1750 stála na návrší poustevna s kaplí, která byla roku 1781 zrušena. V sousedství postavil Anton Ritschel z Předlic chudobinec s nemocnicí za přispění nadace slečny Anny z Furtenburgu (1752-1825). Její hrob je dosud zachován na hřbitově v Chabařovicích.

KOSTELÍK SV. JANA KŘTITELE (Janský vrch)

Na místě zbořené kaple byl v roce 1822 postaven kostelík sv. Jana Křtitele s grottou (podzemní jeskyní), která zde stojí dosud. Podle pověsti vede od grotty podzemní chodba ke kostelu sv. Vavřince, který stával na rozhraní katastru Hrbovice - Předlice. Jeskyně je údajně obdařena schopností uzdravovat nemocné podle jejich přání, při vložení svíce k jejímu vstupu. Kostelík sv. Jana Křtitele spolu s farou u kostela na náměstí získala do pronájmu pravoslavná církev od církve římskokatolické. Od kostelíka je možné spatřit panorama Chabařovic s pozadím Krušných hor.

PAMÁTNÍK BITVY NA BĚHÁNÍ (Janský vrch)

Památník je připomenutím bitvy, kterou svedlo v roce 1426 husitské vojsko pod vedením Prokopa Holého s přesilou křižáckých vojsk.

V roce 1925 byl položen základní kámen prvnímu památníku, který měl být tmelícím prvkem původně národnostní menšiny Čechů v této oblasti. Ten byl 21. června 1941 odstřelen nacisty. Výstavba druhé varianty památníku byla realizována v letech 1952 až 1953 s částečným využitím zdiva původní stavby. Památník, který se nacházel asi 800 m jihovýchodně od tohoto místa na katastru obce Hrbovice byl snesen z důvodu postupu Lomu Chabařovice. V roce 2000 byla postavena replika druhé verze památníku s využitím původních darovacích kamenů, které mají připomínat významná místa husitského hnutí. Stavba byla vybudována z finančních prostředků státu s přispěním města Chabařovice. Vlastní realizaci zajišťoval kamenosochař Bartoloměj Štěrba z Kozojed.

MUZEUM KÁVOMLÝNKŮ

V soukromém domku čp. 322 na náměstí je umístěno muzeum kávomlýnků pana Ladislava Prunera. Jedná se o největší sbírku v republice, která obsahuje 327 exemplářů, přičemž každý je funkční a vypovídá svým tvarem a charakterem o době jeho vzniku. Muzeum je možné navštívit v době od 8,00 do 17,00 hod.

STARÁ RADNICE

Architektonicky zajímavá stavba z roku 1609, která rozděluje obě náměstí. Za dobu své existence mnohokrát změnila poslání, když např. kolem roku 1900 sloužila i jako hotel, později v ní byla umístěna také městská šatlava. Objekt byl v polovině devadesátých let opraven včetně původních hodin ve věži, které jsou opatřeny ručním natahovacím strojkem. V současné době slouží radnice pro činnost spolku, jednání zastupitelstva města dále pak ke kulturním a společenským akcím. V přízemí je umístěno muzeum, kde je mj. možné shlédnout fotodokumentaci města a okolních zaniklých obcí. V zadním traktu je knihovna.

KOSTEL NAROZENÍ PANNY MARIE

Kostel se nachází ve středu náměstí. První písemná zmínka o existenci kostela pochází z roku 1352. V okolí býval do roku 1611 hřbitov a zvonice. Původní kostel byl po několika přestavbách zničen požárem. Výstavba stávajícího kostela byla zahájena od základů v roce 1699. Slavnostní položení základního kamene provedl chlumecký hrabě Kolowrat Krakovský. Ten je možné spatřit po levé straně při vstupu do kostela. Hraběcí rodina rovněž věnovala hlavní oltář s obrazem narození Panny Marie od Petra Brandla. Křížový oltář nechal na své náklady vyrobít farář Michal Schmiedt. Oltář sv. Barbory byl postaven až roku 1719. Věžní hodiny daroval v roce 1917 hrabě Westphalen z Chlumce. V letech 1996-97 byla provedena rozsáhlá rekonstrukce kostela.

V západní části náměstí se nacházel i evangelický kostel, ve kterém se uskutečnila první bohoslužba na Vánoce 1898. Kostel byl pro svou celkovou zchátralost a původně plánovanou likvidaci města zbourán dne 23. 5. 1981.

VYKLIČKÁ CUKRÁRNA

V západní části Husova náměstí se nachází jako vzpomínka na zaniklou obec Vyklice, „Vyklíčková cukrárna“. Ta nepřipomíná Vyklice jenom svým názvem ale i tím, že je v ní umístěno soukromé muzeum obce. To na své náklady vybudoval a udržuje bývalý občan Vyklic, nyní provozovatel cukrárny, pan Jiří Vaněk. Kromě dobrého občerstvení zde můžete spatřit rozsáhlou sbírku fotografií Vyklic, kroniku ale i další historické předměty vypovídající o lidech, architektuře a životě zaniklé obce.

VYKLIČKÁ CESTA

Tato cesta patří k nejstarším cestám, které procházejí Chabařovicemi. Původně se jednalo o Srbskou, nebo také Chlumeckou cestu, která protínala město ve druhém století n. l. Vedla z Prahy přes Velemín, Řehlovice, Lochočice, Vyklice, Chabařovice a přes Chlumec do země Lužických Srbů. Před válkou byl její název Bahnhofsweg (Nádražní cesta), jelikož vedla k původnímu nádraží Chabařovice. Po válce se jí říkalo zkráceně „Alej“, neboť je lemována lipovou alejí vysázenou zde za přispění dnes již neexistující obce Vyklice v roce 1897. Cesta pozbyla původního významu v roce 1981, po přeložce železniční tratě v úseku mezi Trmicemi a Bohosudovem a likvidací obce Vyklice.

Význam cesty se opět dostává do popředí, protože se stala spojnicí mezi Chabařovicemi a budoucím jezerem. To vzniká zaplavením zbytkové jámy bývalého Lomu Chabařovice. V letech 2000 až 2002 byla opět upravena a nese příznačný název „Vyklická cesta“. Končí totiž v místech bývalé severní zástavby Vyklíc. Z tohoto místa je pěkný výhled nejen na jezero ale i na široké panorama od Ústí n. L. přes České Středohoří a Krušné hory.

ŠKOLNÍ RYBNÍKY

Školní rybníky se staly oblíbeným místem pro rybáře širokého okolí. Vznik „Školáků“ sahá do doby, kdy v letech 1859 byla založena Důlní akciová společnost Saxonia Chabařovice (BERGBAUGESELLSCHAFT SAXONIA ZU KARBITZ). Ta odkoupila převážně od sedláků v Chabařovicích, Vyklících a Tuchomyšli pozemky o celkové výměře 279 ha, na nichž založila nové hlubinné doly, nebo zmodernizovala staré selské dobývky. Jižně od hřbitova se nacházel hlubinný důl Saxonie, který se rozvinul téměř k zástavbě Chabařovic. Vytěžené prostory se samovolně zavalily nadložími ve kterých se vytvořila souvislá vodní plocha. Rybníky jsou nevypustné a několikrát byly upravovány mechanizací bývalého dolu Petri k rybolovným účelům. Ze samého středu vodní plochy vyčnívá důlní vozík (hunt), který je vzpomínkou na karambol důlní vlečky, která vedla po nasypaném tělese stávající panelové cesty. Zamrzlá vodní plocha Školáků je vyhledávaným místem pro zimní radovánky dětí i dospělých.

RYBOCHOVNÁ ZAŘÍZENÍ CHABAŘOVICE

Rybochovná zařízení, nebo také „Rybárna u Bastla“ se nachází na soutoku Ždírnického, Šotolského a Habartického potoka. Jedná se o soustavu 12 rybníků na ploše 42 ha, z nichž největší je Velký a Malý luční rybník, známý také jako koupaliště. Podnět k vybudování tohoto zařízení dal chabařovický občan Karel Adamec. Stavba byla zahájena v roce 1949, rok poté, co bylo v Chabařovicích založeno Jednotné zemědělské družstvo (JZD) pod které pozemky spadaly a pro jejich zamokření jich nebylo možné využít k jiným účelům. Stavba byla zahájena v místě, kterému se říkalo „V Olšovic“ a kde stával tzv. „Zaječí mlýn“ s náhonovým rybníčkem a dřevěným mlýnským kolem chabařovického občana Jauckeho. Odbornou pomoc pro uskutečnění záměru poskytl především Ing. Říha, profesor Střední rybářské školy. Úvodní projekty zpracoval Ing. Liška a doprojektováním stavby byl pověřen Ing. Kecek z Českého rybářského svazu – ÚV Praha. S ohledem k expanzi důlních provozů na území Chabařovic ukončilo v roce 1959 činnost JZD a „Rybárna“ přešla majetkově pod Český rybářský svaz. Od roku 1957 až po dokončení řídil stavbu Antonín Bastl, který přišel do Chabařovic v roce 1956 v rámci osídlování pohraničí. I když měla stavba konkrétní patronátní závod a spolupracoval zde např. i vojenský ženijní útvar Terezín, dokončována byla převážně brigádnicky občany Chabařovic. Tak zvané velké stavby byly dokončeny v roce 1972. Dílo svým významem překročilo hranice severočeského kraje ale i bývalého Československa. Chabařovický candát byl od roku 1968 exportován do Lucemburska a Rakouska, konkrétně například do přehrady v Ardenách. Součástí Velkého lučního rybníka je od roku 1962 i koupaliště.

KOUPALIŠTĚ A CHATOVÝ TÁBOR

Vyhledávaným místem k odpočinku a rekreaci je koupaliště s chatovým táborem. Areál je situován do vymezené plochy Velkého a Malého lučního rybníka.

První koupající se objevují ve Velkém lučním rybníku již v roce 1958, avšak s vymezením koupaliště s příslušným zařízením se započalo až v roce 1962 výstavbou kabin a skokanského můstku. V rámci neorganizovaného provozu se v roce 1966 objevuje na hladině motorový člun ale i první úrazy včetně utonutí. Střet mezi městem a Českým rybářským svazem vyvrcholil stanovením pravidel pro provoz koupaliště. V roce 1972 je vybudována písečná pláž navezením 400 tun bílého písku z Jestřebí u České Lípy.

O chatový tábor byl již v prvopočátcích provozu značný zájem především z řad rekreantů bývalé NDR. Počátek devadesátých let je ve znamení experimentů s pronájmem tohoto rekreačního zařízení. Po několika nezdarech je nakonec v roce 1997 podepsána smlouva mezi městem a HVZ s. r. o. (JUDr. Hlavatý, Ing. Velek, J. Záhořík). Tento třetí pokus se prokazatelně vydařil. Uvedená společnost věnovala do obnovy a rozšíření zařízení areálu nemalé finanční prostředky, což se okamžitě projevilo ve zvýšení návštěvnosti. Chatový tábor bývá od května do září obsazen, převážně zahraničními návštěvníky a koupaliště je zejména v době prázdnin téměř permanentně využíváno k pořádání kulturních a společenských akcí.

LESOPARK FRIEDRICH

V roce 1876 vyhloubila Důlní společnost Saxonie v západní části Chabařovic hlubinný důl Friedrich II. s hloubkou těžní jámy 43,7 m. Důl byl napojen nadzemní lanovkou na Spolek pro chemickou a hutní výrobu v Ústí nad Labem, který zásoboval uhlím. Provoz dolu byl ukončen v roce 1925. Vytěžené prostory se postupně zavalily nadložními vrstvami a na povrchu vznikla vodní retence, která lákala k hrátkám převážně školní mládež.

Z iniciativy Mgr. Josefa Kusebaucha a Romana Kepiče vzniklo v roce 1998 občanské sdružení Sportovní rybolov Chabařovice s cílem upravit okolí bývalého dolu v lesopark. K tomuto účelu získalo sdružení finanční prostředky od nadací. Ve spolupráci s místními podnikatelskými subjekty, ale především za přispění široké aktivity spolků a dětí Základní školy, bylo v letech 2000 až 2002 přizpůsobeno okolí rybníka pro odpočinek a k pořádání společenských a sportovních akcí. Technické dovybavení parku provedla firma Ing. Sochocký – Sochocká. Svůj díl práce zde vykonali i zaměstnanci veřejně prospěšných prací a místní hasiči.

Součástí lesoparku je i vzpomínka na zaniklý důl. V torzu budovy, kde stával pohon těžní věže je umístěn důlní vozík a v betonovém bloku jsou trvale zakotveny nalezené předměty připomínající původní poslání uvedeného místa.

SPORTOVNÍ AREÁL CHABAŘOVICE

V severozápadní části Chabařovic při Ždírnickém potoce se nachází rozsáhlý sportovní areál. Výstavba areálu vyplynula ze širokých sportovních aktivit města a byla realizována za spolupráce místních průmyslových závodů a to především dolů Milada Petri, 5. květen, Státní traktorové stanice, Ocelárny a pily Severočeských hnědouhelných dolů.. O výstavbu se především zasloužil chabařovický občan Antonín Mikeš, který zastával funkci předsedy Tělovýchovné jednoty Chabařovice pouze s tříletou přestávkou v letech 1956 až 1983.

Součástí sportovního areálu jsou volejbalové a tenisové kurty a fotbalové hřiště. V letech 1967 až 1983 byl sportovní areál vybaven rovněž přírodním kluzišťem, na jehož místě bylo vybudováno a v roce 2002 dáno do provozu hřiště s umělým povrchem, kde je možné hrát současně na třech kurtech tenis, volejbal, nebo nohejbal, případně na celém povrchu 48 x 29 m fotbálek, nebo házenou. Součástí sportovního areálu je proslavený minirestaurant „Budník“. Výhodou je i jeho sousedství s koupalištěm. Jelikož se obdobné sportoviště na Ústecku nenachází je o jeho využití velký zájem i z řad mimochabařovických sportovců.

KOSTEL SV. VÁCLAVA V ROUDNÍKÁCH

Uvnitř ohrazení hřbitova v Roudnících se nachází kostel sv. Václava. Původně románský kostel pochází ze druhé poloviny 14. století. Jeho současná podoba je ve slohu gotickém a to po přestavbě z roku 1711.

Při restaurátorských pracích v roce 1966 bylo zjištěno, že dveře uzavírající prostor za hlavním oltářem v kněžišti kostela skrývají pod svrchním nátěrem napodobujícím mramorování, pozdně gotickou malbu. V horní části je vyobrazena scéna umučení sv. Šebestiána a v dolní pak upálení Mistra J. Husa na kostnické hranici. Malby pochází z poloviny 15. století a patří mezi nejstarší vyobrazení Mistra Jana Husa. Tato památka je majetkem římsko – katolické církve, která ji zapůjčila pro výstavní účely Muzeu města Ústí n. L.

Kostel je zaregistrován jako kulturní památka. Významný je i tím, že až do 18. století byl navštěvován obyvateli okolních vesnic – Vyklic, Lochočic, Otovic, které vlastní kostel neměli.

Kostel se hřbitovem je poddolován chodbou bývalého hlubinného dolu Marie Antonie.

DOLOVÁNÍ

Zprávy o prvních pokusech využití nalezeného uhlí, v okolí Chabařovic, pochází z doby kolem roku 1740. Původně se jednalo z tzv. selské dobývání provozované místními sedláky v oblastech výchozu uhelné sloje. S rozvojem průmyslu Ústecka, značně stoupl zájem o uhlí. To pak zasáhlo na dlouhou dobu téměř všechny oblasti života města. Selské dobývání bylo nahrazeno moderními doly šlechtických těžařů a sice Westphalenů z Chlumce a Nosticů z Trmic, jejichž panství se rozkládalo na katastru Chabařovic a Roudníků. Ty pak nahradili majetní průmyslníci podporovaní cizím, převážně německým a anglickým kapitálem bank. V dobách největší expanze dobývání uhlí se zvýšil počet obyvatel Chabařovic na 7500 a Roudníků na 950. V roce 1869 byla v Chabařovicích založena první hornická škola, která vychovávala odborníky pro uhelné doly severozápadních Čech. Na území Chabařovic a Roudníků bylo zaevidováno 61 dolů a důlních provozů. Mezi poslední doly, které občané Chabařovic a Roudníků byly schopny akceptovat a dokonce je považovali za své byl hlubinný důl Milada II. (1884- 1963) a povrchový důl Petri (1859-1973). Jinak tomu bylo v případě Lomu Chabařovice, který se přibližoval na Chabařovice od Tuchomyšle. Společenské změny počátkem devadesátých let byly důvodem jeho zastavení. Největšími pozůstatky z doby uhelné je halda Spolku pro chemickou a hutní výrobu a zbytková jáma bývalého Lomu Chabařovice.

JEZERO CHABAŘOVICE

V prostoru hřbitova zaniklé obce Tuchomyšl v návaznosti na sousední důl Bartova III. zahájil v roce 1974 otvirkou těžbu Lom Chabařovice. Při postupu směrem na západ mu ustupili obce Otovice, Vyklice s osadami Krajčenkou a Mexikem. Důl ukončil těžbu uhlí v roce 1997 a zbytková jáma se do roku 2000 těžebně dotvarovávala pro potřeby jejího zatopení vodou. Jako první v Čechách vznikne plánovaná rekultivace lomu zaplavením vodou v tomto případě z vodní nádrže Kateřina prostřednictvím koryta Zalužanského potoka. Tento unikátní projekt rekultivace počítá s jezerem podobným Máchovu o rozloze 230 ha s 35 mil. m³ vody a hloubkou 30 m. Náklady na rekultivaci se vyšplhají na tři miliardy korun. Původní předpoklady termínu naplnění jezera s odhadem 14 let vzali za své a dle praktických ověření lze předpokládat, že hladina vody dostoupí projektované výše za 6 let. Jezero je možné spatřit po procházce Vyklickou cestou či z místa bývalého nádraží Chabařovice, nebo od hřbitova v Roudníkách.

REKULTIVACE HALDY SPOLKU PRO CHEMICKOU A HUTNÍ VÝROBU

Halda má rozlohu 42 ha a leží na rozhraní katastrálních území Chabařovice, Chlumecko a Ústí n. L. Historie vzniku skládky má rovněž souvislost s uhlím, kdy na omezeném prostoru zvaném Na Běhání působily hlubinné doly Ritschel, Teresie, Walpurga, Wilhelm, Francizka, Beil, Felix Waldemar, Saxonie, Adolf Ernst, Germanie, Julie, Milada I. a Albert (Prokop Holý). Vytěžené prostory uhelné sloje se začaly propadat a na povrchu vytvářely prohlubně, které poté začaly sloužit k ukládání odpadu z produkce, rychle se rozvíjejícího průmyslu Ústecka. V roce 1857 zahájil provoz Spolek pro chemickou a hutní výrobu, který později získal část pozemků, k ukládání vlastního převážně chemického odpadu. Faktem je, že skládka, jako stavba nebyla nikdy nikým oficiálně schválena a určena k užívání. Přesto byl v roce 1907 zpracován projekt lanové dráhy a v roce 1908 bylo Spolku pouze dovoleno zřízení lanové dráhy systémem Bleichert prostřednictvím, které byla „velká chemická“ zásobována uhlím postupně z dolů Adolf Ernst, Friedrich I. a II. a Albert (Prokop Holý). Spolu s popelem a škvárou byl na haldu vyvážen i chemický odpad, zbytky hnojiv státních statků a chemický odpad Spolchemie z Mníšku. Skládkování skončilo 31. 8. 1993. V letech 1905 až 1993 bylo na skládku uloženo 3,5 – 4,5 mil. m³ odpadů. Od roku 2000 je prováděna rekultivace haldy Metrostavem a dalšími místními dodavatelskými firmami. Stavba je největší ekologickou investicí Fondu národního majetku. Celková úprava terénu v „zelený kopec“, s oddělením podzemních a povrchových vod podzemními těsnicími stěnami s objektem čistírny, má stát 780 mil. Kč.

NOVÉ VYKLICE

Již neexistující Vyklice se nacházely 2 km jižně od Chabařovic. Obec byla zlikvidována před postupem Lomu Chabařovice v roce 1981, když těžbě muselo ustoupit celkem 281 objektů. Obyvatelům byly k přestěhování přiděleny lokality sídliště v Chlumci, Krásném Březně, Severní Terasa a na Kamenném Vrchu v Ústí nad Labem. Sídlíšní život však většinu obyvatel neuspokojoval a společně s touhou po pospolitosti bylo založeno Sdružení občanů Vyklic. Hlavním cílem je vybudovat Nové Vyklice, které by stály relativně nejbližší místu, kde bývala původní osada. To však, vzhledem k poddolování okolního

území není jednoduché. Zpracovaná studie uvažuje zhruba se čtyřiceti jednopodlažními rodinnými domy, kde by byl zachován ráz původní vesnice s respektováním nových požadavků. Počítáno je i s kapličkou, domem pro seniory a se zachováním původních názvů ulic. Nové Vyklice by měly spadat pod správu Chabařovic.

To vše se neobejde bez značných investic. Jenom projektová dokumentace by měla stát kolem tří miliónů, vybudování sítí pak šedesát miliónů a vlastní vesnice kolem stovraceti miliónů korun. Po několika neúspěšných pokusech se upřesňuje lokalizace uvažovaného sídelního útvaru.

PERSPEKTIVY MĚSTA

Doba, kdy slovo Chabařovice představovalo město obklopené doly, chemickou haldou, o které se říkalo, že je časovanou bombou, prachem a rámusem, je pryč. Život ve městě se stabilizoval, probíhá celková revitalizace území.

Obyvatelé města po dvaadvacetileté stavební uzávěře získali jistotu pro svou budoucnost. Město se mění. Rozvíjí se spolkový život. Vyčleňuje se skupina aktivních obyvatel, která má zájem uspíšit proces přetváření životních podmínek. V mládeži prostřednictvím spolků a školy je budován zdravý patriotismus k městu. To je pro budoucnost města velmi důležité. Vždyť nejlepší vztah je pak k věcem a místům, jejichž přetváření jsme mohli sami ovlivnit. Město v minulosti dokázalo pojmout 7 500 obyvatel. K dnešnímu dni jich zůstalo pouhých 2 300. Příčin je několik, poválečný odsun obyvatel hlásících se k německé národnosti, nejistota v další osud města, plánovaná likvidace okolních obcí, včetně celé východní části Chabařovic. Po rozpačitých začátcích však nastal zlom. Město má šanci, má prostor a velké ambice. To je důležité. Byla nastartována výstavba rodinných domů. Zájem o bydlení stále stoupá.

Území Chabařovic a Roudníků na své zhodnocení však zatím čeká. To nastane po dokončení dvou největších staveb. Halda Spolku je přetvářena v pomyslnou horu Říp, vzniká rekreační zóna v okolí budovaného jezera Chabařovice. To je šance nejen pro místní obyvatele ale především pro ty, kteří budou hledat svůj nový domov.

Bud'te proto vítání do města budoucnosti